

CONCERT HOMENATGE

AL SACERDOT-MESTRE

Mn. Lluís Romeu

amb motiu del proper
centenari del seu naixement.

Diumenge 25 del corrent, a
les 5'30 de la tarda.

Organitza i patrocina

CAIXA D'ESTALVIS
COMARCAL DE MANLLEU,
Sots-Central de Vich.

Lloc:

Església P. de St. Domènec

Vich, Novembre de 1973

Collaboren:

Coral Faura, de Barcelona.

Coral Canigó, de Vich.

Orfeo Muntanyenc,
de Sant Quirze de Besora.

Capella-Escolania
«Santa Maria», de Sallent.

Coral «Ginesta», de Taradell.

Coral del Lluçanès.

Cor de l'església parroquial
de Sant Domènec.

Cor de l'església parroquial
de Ntra. Sra. de la Pietat.

Cor de l'església parroquial
de Ntra. Sra. del Carme.

Cor de l'església parroquial
de la Divina Pastora.

El mestre Lluís ROMEU, pvre., és una autèntica glòria vigatana, potser un xic oblidada.

En vigílies del centenari del naixement del nostre músic, és plaent contemplar com —malgrat els daltibaixos en els costums, tendències artístiques i socials—, alguns ciutadans, obrint els calaixos de la memòria, es recorden de les persones que han prestigiats la ciutat, per a fer-les objecte d'admiració i homenatge.

En el nostre cas es Mossèn Romeu qui mou l'entusiasme dels amants de les nostres coses.

Enaltir la figura, donar a conèixer la seva obra —en altre temps tan escoltada i estimada arreu de Catalunya i fora d'ella— no és altra el propòsit de l'entitat promotora del concert programat amb obres exclusivament de Romeu.

Nascut a Vich el 21 de juny de 1874, cursà els estudis per a sacerdot en el nostre Seminari.

Ben jovenet encara, començà l'estudi de la música amb el mestre Ribera.

Ja sacerdot, l'any 1901 obtingué el benefici de Mestre de Capella de la Catedral, i l'any 1920 organista del mateix temple catedralici.

Compositor meritíssim deixà una llarga llista d'obres escrites: cançons per a grans conjunts corals; misses; oratoris; motets pels cultes eucarístics i marians; rosaris;... que han alimentat la pietat dels fidels durant més de mitja centúria.

Pot assegurar-se que a Catalunya no es podia pensar en el mes de Maria sense una cançó mariana del Mestre Romeu.

Qui no ha cantat el sublim «Crec en un Déu», vibrant, descriptiu i entusiasta, cant obligat en tota multitudinària manifestació de fe?

Morí el nostre il·lustre compatriota el dia 23 de setembre de 1937.

Pocs autors de música religiosa poden presentar una llista d'obres —moltes d'elles premiades en concursos musicals— com el Mestre Romeu.

L'avinentesa del proper centenari serveixi per a promoure l'entusiasme envers el gran mestre, i motiu de reconeixement, per part de tots els ciutadans, del mèrit de la seva obra.

R.

PRIMERA PART.

«Mossèn Romeu: el mestre de les grans pregàries col·lectives».

Paraules d'introducció, per Mn. Ramon Vidal, Pvre.

P R O G R A M A

SEGONA PART.

Concert-homenatge.

CAPELLA - ESCOLANIA «SANTA MARIA», de Sallent.

Director:

Rev. Mn. Josep Potellas.

Goigs a St. Antoni M. Claret.

Déu vos salve, reina i mare.

Invocacions.

Quae est ista.

ORFEO MUNTANYENC, de Sant Quirze de Besora.

Director: Josep Cruells.

Cant del senyal de la creu.

El Girasol.

Oh Maria, mare mia.

Cançó de maig.

CORAL CANIGO, de Vich.

Director: Enriqueta Anglada.

La presó del tabernacle.

Pregària.

Naixeu sobre la gebre.

Laudes et gratiae.

CORAL FAURA de Barcelona.

Director: Mestre Pérez Simó.

Tribut d'amor.

El sant nom de Maria.

Cançó de Nadal.

Camí de Betlem.

Coral Ginesta», de Taradell.

Director: Lluís Rovira.

Coral del Lluçanès.

Dirigeix: Josep Cruells.

Cor Parroquial

Sant Domènec, de Vich.

Dirigeix: Francesc Canyellas

Cor Parroquial

Ntra. Sra. de la Pietat.

Dirigeix: Concepció Descalç.

Cor Parroquial

Ntra. Sra. del Carme

Dirigeix: Mn. Andreu Ramírez

Cor Parroquial

Divina Pastora.

Dirigeix: Pere Bañón.

Crec en un Déu.

Sanctus i Benedictus de la Missa de Núria.

Pregària a Jesús Crucificat.

O Verge i Mare de Déu.

Obra cultural de la Caixa
d'Estalvis Comarcal de
Manlleu, Sots-Central de Vich
(Caixa confederada)

Noteu:

Des del dia 18 al 25 del corrent, podrà ésser visitada l'exposició d'algunes partitures i alguns autògrafs del Mestre Romeu, en la Sala d'Art de la Caixa d'Estalvis Comarcal, Rambla Hospital, 11, Vich.

Programa

PRIMERA PART.

«Mossèn Romeu: el mestre de les grans pregàries col·lectives».

Paraules d'introducció, per Mn. Ramon Vidal, Pvre.

SEGONA PART.

Concert-homenatge.

CAPELLA - ESCOLANIA

«SANTA MARIA», de Sallent.

Director:

Rev. Mn. Josep Potellas.

Goigs a St. Antoni M. Claret.

Déu vos salve, reina i mare.

Invocacions.

Quae est ista.

ORFEO MUNTANYENC, de Sant Quirze de Besora.

Director: Josep Cruells.

Cant del senyal de la creu.

El Girasol.

Oh Maria, mare mia.

Cançó de maig.

CORAL CANIGO, de Vich.

Director: Enriqueta Anglada.

La presó del tabernacle.

Pregària.

Naixeu sobre la gebre.

Laudes et gratiae.

CORAL FAURA de Barcelona.

Director: Mestre Pérez Simó.

Tribut d'amor.

El sant nom de Maria.

Cançó de Nadal.

Camí de Betlem.

Coral Ginesta», de Taradell.

Director: Lluís Revira.

Coral del Lluçanès.

Dirigeix: Josep Cruells.

Cor Parroquial

Sant Domènec, de Vich.

Dirigeix: Francesc Canyellas

Cor Parroquial

Ntra. Sra. de la Pietat.

Dirigeix: Concepció Descalç.

Cor Parroquial

Ntra. Sra. del Carme

Dirigeix: Mn. Andreu Ramírez

Cor Parroquial

Divina Pastora.

Dirigeix: Pere Bañón.

Crec en un Déu.

Sanctus i Benedictus de la

Missa de Núria.

Pregària a Jesús Crucificat.

O Verge i Mare de Déu.

VII FESTIVAL DE MUSICA

*Bajo el patrocinio y colaboración de:
Excmo. Diputación Provincial y Excmo. Ayuntamiento*

VICH - 1964

MOSSEN LLUIS ROMEU

Ja que el meritíssim «Orfeó Vigatà» celebra avui l'homenatge a l'estimat i admirat Mestre Mossèn Romeu, amb ocasió del VII Festival de Música amb un programa compost exclusivament d'obres d'ell, plau-me fer aquest petit comentari sobre la personalitat del meu enyorat Mestre Mossèn Lluís Romeu, Pvre.

Tothom sab que l'art de Mossèn Romeu és simple i per això és vertader.

Quan les paraules *MUSICA RELIGIOSA* eren encara una expressió vaga, Mossèn Romeu ja es va lliurar de ple a propagar amb els seus escrits, amb el seu exemple i amb les seves inspirades melodies al cèlebre «*Motu Propriò*» de Pius X, que va ésser l'aurora del gran ressorgiment sacro-musical, al qual Mossèn Romeu va dedicar tota la seva fe i fervor d'apòstol.

Normes i interpretacions que aviat varen ésser acceptades i propagades pel nostre poble fidel que entona com a seva la música de Mossèn Romeu, música que enlaira les pregàries sagrades de l'Església i solemnitza les seves magestuoses cerimònies; artística com els notes temples, universal com la nostra fe.

La Música de Mossèn Romeu és música litúrgica per la seva exacte adaptació als Oficis del culte; música que veu del text sagrat l'essència, música a la que podríem nomenar *ART DE L'INTERIOR*.

El cant religiós popular de Romeu reb moviments, actituds, configuracions i aire de cant gregorià. Recordem en aquests moments la inspiradíssima Missa del Centenari de Balma, formosa Missa gregoriana plurivocal que avui serà interpretada a l'Església del Carme de la vostra Ciutat de Vich.

He estat testimoni de com composava el nostre enyorat Mestre, llegint abans una i altra volta la lletra o text que volia armonitzar, amb tanta expressió en els seus metres, accents i cadències que més que una lectura, allò ja era cançó expon-tània i natural. Així componia Msèn. Romeu, contemplant amb tota la força de les seves facultats el misteri que pretenia interpretar.

En l'homenatge que els seus deixebles, en nombre de quaranta, li varen dedicar en el mes de juliol de 1922, ja es va dir que l'obra de Msèn. Romeu havia merescut ja llavors, la consagració de tots els músics; afegint que pocs mestres han presentat l'eficàcia i fruits de la seva obra. En dit homenatge va néixer l'«Esbart vigatà de música» a semblança d'aquell esbart de poetes que tanta glòria ha vingut donant a la nostra pàtria, ja que la immensa majoria d'alumnes del mestre Romeu han ocupat i ocupen encara avui les millors prebendes de l'art religiós en les diòcesis de Vich i Barcelona.

Si tota obra perfecta d'art té la seva pàtria a la que pertany, la Ciutat de Vich pot gloriarse ben justament d'haver tingut en Msèn. Romeu el propulsor savi, perfecte i adequat del cant popular religiós.

Ben joiosos en podeu estar els ciutadans de Vich.

Josep Maideu, Pvre., Beneficiat organista de la Basílica de Vilafranca del Penedès.

Jueves, 30 de julio

Iglesia de Ntra. Sra. del Carmen

A las 10'30 de la noche

Homenaje a la memoria del compositor vicense

Rdo. D. Luis Romeu, pbro.

(1874 - 1937)

Orfeó Vigatà

Director: Rafael Subirachs

Chor Madrigal

Director: Manuel Cabero

Organista: Rdo. D. Andrés Ramírez, pbro.

I

Missa Centenarii Jacobi Balmes

a cuatro voces mixtas, alternando con coro popular gregoriano

II

Pregària a Jesús Crucificat

O Verge i Mare de Déu

Naixeu sobre la gebre

Nadal

Laudes et gratiae

Himne a Santa Cecília

Jueves, 30 de julio

Iglesia de Ntra. Sra. del Carmen

A las 10'30 de la noche

Homenaje a la memoria del compositor vicense

Rdo. D. Luis Romeu, pbro.

(1874 - 1937)

Orfeó Vigatà

Director: Rafael Subirachs

Chor Madrigal

Director: Manuel Cabero

Organista: Rdo. D. Andrés Ramírez, pbro.

I

Missa Centenarii Jacobi Balmes

a cuatro voces mixtas, alternando con coro popular gregoriano

II

Pregària a Jesús Crucificat

O Verge i Mare de Déu

Naixeu sobre la gebre

Nadal

Laudes et gratiae

Himne a Santa Cecília

Sábado, 1 agosto de 1964

Plaza de D. Miguel de Clariana

A las 10'30 de la noche

M.^a DE LOS ANGELES MIRÓ - SONIA ALBALADEJO

Liederistas

Al piano: ANA M.ª PINTO

ANA M.ª CARDONA: Recital de Piano

I

Luignung	R. Strauss
Ständchen	R. Strauss
Romanç de Sta. Llúcia	Toldrá
De los álamos vengo	Rodrigo

Sonia Albaladejo - Ana M.ª Pinto

An die Musich	Schubert
El majo discreto	Granados
A Maria Dolors	Ll. M. ^a Millet
Balada del mariner	Zamacois

M.^a de los Angeles Miró - Ana M.ª Pinto

Duetto	Mendelssohn
------------------	-------------

II

Danza de la Pastora	E. Halffter
Danza de la gitana	E. Halffter
Aragonesa	M. de Falla
Cubana	M. de Falla
Andaluza	M. de Falla
Evocación	I. Albéniz
El Pelele	E. Granados

Pianista: Ana M.ª Cardona

III

Don Giovanni	Mozart
Manon Lescaut	Puccini
Lohengrin	R. Wagner
Der Freischütz	Weber

M.^a de los Angeles Miró - Ana M.ª Pinto

La Bohème	Puccini
Mefistófele	Boito
Ernani	Verdi
Manon Lescaut	Puccini

Sonia Albaladejo - Ana M.ª Pinto

Le nozze di Figaro (duetto)	Mozart
---------------------------------------	--------

Domingo, 2 agosto de 1964

Plaza de D. Miguel de Clariana

A las 10'30 de la noche

FESTIVAL ANTONIO VIVALDI

Orfeó Vigatà

Director: **Rafael Subirachs**

Orquesta de Cámara Solistas de Barcelona

Director: **Domingo Ponsa**

Violín: **Manuel Calsina**

Francesca Callao: Soprano - **Myriam Alió**: Contralto

I

CONCERTO GROSSO en re menor op. 3, n.º 11

para 2 violines, violoncelo y orquesta

Allegro - Adagio - Allegro - Largo - Allegro

Solistas: **M. Calsina, J. Jordá y J. Trotta**

CONCERTO en sol menor para violín y orquesta

Allegro - Adagio - Allegro

Solista: **Manuel Calsina**

II

CONCERTO GROSSO en la menor, op. 3 n.º 8, para 2 violines y orquesta

Allegro - Larghetto e spiritoso - Allegro

Solistas: **M. Calsina y J. Jordá**

III

MAGNIFICAT, para solistas, coro a 4 voces mixtas y orquesta

Solistas: **Francesca Callao y Myriam Alió**

Cémbalo: **José Benito**

Este Festival ha sido organizado por el
Orfeo Vigatà con la colaboración del
Patronato de Estudios Ausonenses y la
Academia de Música Santa Cecilia.

ORFEÓ CATALÀ

El Sr.
de professió i que viu a
al carrer de, n.º, pis
telèfon, sol·licita ésser admès com a
soci (1) de l'Orfeó Català.

Pagarà la quota anual de pessetes
mitjançant rebuts ^{trimestrals} _{anuals}

Domicili de cobrament

....., d..... de 1963.

Signatura,

(1) PROTECTOR	— Són considerats socis protectors els qui paguen una quota mínima equivalent a deu pessetes cada mes .
BENEMÉRIT	— Són considerats socis benemèrits els qui paguen una quota mínima anual de 1.000 Pts.
A D J U N T	— La quota mínima d'adjunt és la de 60 Pts. anuals, i poden ser-ne tots els familiars que conviuen amb el soci.
COL·LECTIU	— Poden ser-ne les empreses individuals o persones jurídiques que paguin una quota mínima anual de 1.000 Pts

OPERACIÓ 8.000 SOCIS

Informació:

Telèf. 222 65 94

Adreceu aquesta proposta directament a:

Orfeó Català - c/. Amadeu Vives, 1 - Barcelona (3)

ORFEÓ CATALÀ

A. Vives, 1

BARCELONA - 3

ORFEÓ CATALÀ

Director: Mtro. LLUÍS M. MILLET

Subdirectores: Mtros. J. TOMAS y J. J. LLONGUERES

AUDICION 1.011

HOMENAJE A

MN. LLUIS ROMEU

Y

ANTONI PEREZ MOYA

ORFEÓ CATALÀ

Solistas: Sònia Albadalejo, Maria Angels Miró

J. López Esparbé

Organo: Mtro. J M ROMA

DIRECCION:

Mtro. LLUIS M. MILLET

Domingo, 29 de noviembre de 1964, a las 6.15 tarde

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

BARCELONA

Mn. LLUIS ROMEU i ANTONI PEREZ MOYA

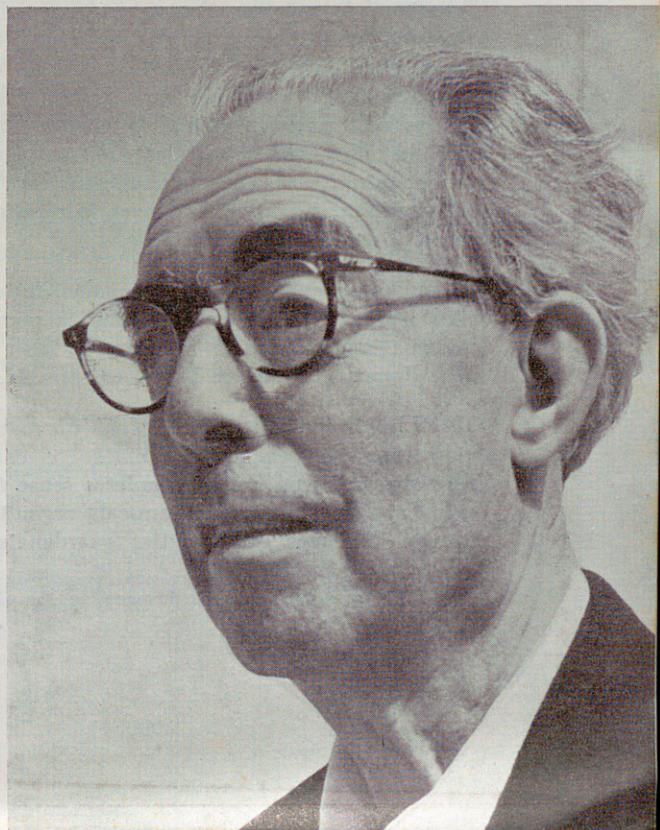
L'*Orfeo Català* té un deute d'agraïment i reconeixença envers les figures de la nostra renaixença musical més estretament vinculades a la seva obra, perquè són filles de l'esperit que la nostra Entitat ha irradiat tothora. I la fusió ha esdevingut tan íntima, que es fa difícil de constatar fins a quin punt l'obra de l'*Orfeo Català* ha influït a desvetllar llur personalitat musical, i a la vegada, fins a quin punt ells han aportat nous matisos a l'obra de la nostra Entitat.

Dues d'aquestes figures són, sens dubte, Mn. Lluís Romeu i Antòni Pérez Moya, als quals avui retem homenatge.

Mn. LLUÍS ROMEU nasqué a Vic el 21 de juny de 1874. Féu els seus estudis sacerdotals al Seminari d'aquella localitat i a la vegada conreuà estudis musicals (solfeig i piano) a l'Escola Municipal de Música vigatana. Més tard tingué com a primer mestre d'harmonia Lluís Jordà, que era director d'aquella Escola. Després de la seva ordenació sacerdotal (1898) fou nomenat organista de la parròquia de la Bonanova, i llavors treballà de nou l'harmonia i la composició amb el mestre Ribera.

L'any 1901, Mn. Lluís va ser nomenat mestre de Capella de la Catedral de Vic, càrrec que exercí fins l'any 1920, que ocupà el d'organista de la mateixa Catedral, a causa de la seva salut delicada, i l'exercí fins el juliol de 1936. Durant el període de persecució religiosa, Mn. Romeu, ja molt malalt i sense moure's de la seva casa vigatana, consolà espiritualment molts amics seus i els administrà els Sagraments de l'Església. Morí a la seva ciutat natal el 23 de setembre de 1937. Poc abans, escrivia al Mestre Lluís Millet, el seu entranyable amic i conseller musical, aquesta lletra meravellosa que no ens sabem estar de copiar gairebé íntegra:

«Molt estimat Mtre. Millet: No sé què ho fa que les cartes de vostè sembla que em donin corda i m'enardeixin, em consolen, m'ajuden a viure... Em pregunta com ho faig per conservar la frescor d'inspiració i jo podria preguntar-li ¿d'on treu vostè la força de voluntat per restar ferm al peu del canó enmig del temperi que ens rodeja? Em sembla, però, que a tots ens ve d'allà mateix, oi?... L'home format de terra terreja com les perdis — segons conta en Cinto —, però son esperit té les arrels amunt, amunt... al cim! Semblen dos éssers enganxats de cap per avall, per això es barallen sempre. I sols quan l'esperit s'imposa ens baixa de Dalt l'amor altíssim font de tota gràcia, de tot bé, de tot... Alguns amics també em pregunten, encara tens humor per a cantar? I jo responc: Com que

no em moro! Què volem que faci, si tinc la sort de poder fer-ho? Mireu: l'humor i la serenitat me la donen dues dites populars: «No hem pas canviat d'amo» i «No es mou la fulla que Déu no ho vulla», que són d'una filosofia molt sucosa.»

«A més, l'esperit d'en Josep, el meu nebot, ens ajuda visiblement: ho palpem a cada pas. I tants i tants amics que m'ajuden materialment, de manera que en cinc anys d'estar malalt, mai ni ara, m'ha faltat una medicina ni un petit glop d'aigua! Prou sé i conec la meua impotència per correspondre a tals benefactors, però no m'enutjo; els dono lo que tinc, faig lo que puc per pagar-los amb la meua moneda, i tinc la seguretat que tard o d'hora i potser sense ells saber-ho, seran recompensats pel meu Administrador.»

«Digui'm si tot això no són motius de serenitat, de tranquil·litat per a fer alguna reofiladeta.» «Malalt — ja quasi puc dir: com sempre — consolat — també quasi com sempre — i amic fervent — ara sí, a boca plena — com sempre —, Lluís Romeu.»

Mn. Lluís Romeu té en el seu bagatge de compositor més de tres-centes composicions en llur majoria de caràcter religiós: harmonitzacions de cançons populars a veus mixtes, *Oratori dels àngels*, *Eucarístiques*, *Himnes litúrgics* a veus mixtes; *Marianes*, *Lletanies*, Cançons a una veu i piano; Goigs, cinc Misses, Responsoris a veus mixtes, «Te Deum», Rosaris, Trisagis, Obres per a orgue, etc.

Ja hem dit que Lluís Millet fou l'amic de l'ànima i conseller musical de Romeu. Emociona de repassar l'epistolari entre els nostres dos homes. Quina confiança i devoció la de Romeu pel fundador de l'Orfeó Català! Quina admiració, la d'aquest, per l'organista de Vic! No en va Millet escriure a propòsit de la mort del seu antic amic: * «Amb la mort de Mn. Romeu la música catalana perd una de les figures més representatives; la música nostra religiosa, la més original i excel·lent, la més catalana i piadosa. Jo perdo un germà d'art estimadíssim que enyoraré sempre...» «L'Orfeó Català sent en l'ànima la pèrdua del seu amic i mestre estimadíssim, i cantant les seves inspiracions farà que els catalans no oblidin el cantaire de les clarors celestials.»

Fa més d'un any que jo feia menció de les mateixes paraules tot lamentant que algú hagués afirmat que «la música popular-religiosa està encara per fer a la nostra terra». I afegia: «Ignorar la labor que en aquest camp portaren a terme Mn. Romeu i el Mestre Millet em sembla, almenys, d'una absoluta lleugeresa...»

Mn. Lluís Romeu, en efecte, donà un matís personalíssim a la nostra música religiosa, impulsat pels seus dos amors: el cant gregorià i la cançó popular catalana. Aquestes notes no serien completes sense fer constar que, a les Festes de la Música Catalana (certàmens musicals organitzats per l'*Orfeó Català*), Mn. Romeu fou un dels més característics guardonats. De les composicions que figuren al

* Lletre adreçada a la germana de Mn. Romeu, després de la mort d'aquest.

programa d'avui l'admirable *El desembre congelat*,** la popularíssima *Missa a la Mare de Déu de Núria* i el motet *Laudes et gratiae*, de bellíssim misticisme, en són mostres exquisides.

La personalitat musical de l'autor s'imposà com a President del Jurat del vuitè d'aquells certàmens, celebrat l'any 1920, en el qual el mestre vigatà pronuncià un discurs magistral.

Per acabar mencionarem amb emocionada recordança les col·laboracions de Mossèn Romeu als concerts de l'Orfeó i en diversos actes litúrgics, acompanyant amb l'orgue la nostra secció coral en diverses de les composicions de les quals era autor. En aquest aspecte citem la col·laboració als concerts de l'«Augusteo» i a la basílica de Sant Joan de Laterà de la Ciutat Eterna, i també a la basílica montserratina amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la nostra Entitat.

ANTONI PÉREZ MOYA nasqué a València el 13 de juny de 1884. (És curiós d'observar que tant Romeu com Pérez Moya tenen per patró el Sant del dia de la seva naixença.) Des de la tendra edat de quatre anys fou traslladat a Barcelona, d'on ja no s'havia de moure mai més.

Aproximadament a onze anys ingressà a l'Escolania de la Mercè, que llavors dirigia el mestre Joaquim Cassadó. Més tard, quan el Mestre Lluís Millet el succeí en la direcció de la Capella de Música i Escolania del Santuari, el Mestre Pérez Moya féu la coneixença amb el director de l'*Orfeó Català*, que tant havia d'influir en les directrius del seu ideal artístic. Organista ja de la Basílica Mercedària, Pérez Moya es compenetra tant amb els ideals artístics del mestre Millet, que bé es pot dir que tota l'obra de compositor de música coral religiosa i profana i de director d'orfeons i chors està informada per aquell.

El 1908, Pérez Moya entrà al repertori de l'*Orfeó Català* amb *La pastoreta*, la seva primera, o almenys una de les seves primeres harmonitzacions d'una cançó popular catalana per a chor mixt, i precisament el mateix dia, l'*Orfeó Català* estrenà el suauíssim motet *Laudes et gratiae* de Romeu. Totes dues obres foren premiades en la IV Festa de la Música Catalana, que presidí el venerat mestre Nicolau, i que formen part del concert d'avui.

La meitat de la carrera musical de Pérez Moya es desenvolupà sempre, mentre que les forces físiques li ho permeteren, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, de la Capella de la qual fou nomenat director l'any 1942. L'altra meitat,

** La primera composició que l'Orfeó li cantà, i que fou premiada en la III d'aquelles festes (1906) i que havia de ser popularitzada després als Estats Units per Kurt Schindler amb la seva Schola Cantorum de Nova York.

en la direcció de chors i orfeons, i, no cal dir-ho, en la seva labor meritíssima de compositor. Entre les entitats corals que s'havien beneficiat d'aquest home de vocació apostòlica citarem la Schola Cantorum de la Pia Unió de Sant Miquel Arcàngel (1904-1936), Orfeó Montserrat de Gràcia (1919-1936), Orfeó de Sants (1926-1958) i Orfeó de Sant Miquel dels Horts (1939-1947). També fundà la Schola Cantorum Universitària de Barcelona i prodigà, a més, la seva labor musical i educativa a la Casa de Família, l'Asil Duran, la Casa Provincial de Caritat i Presó Cellular de Barcelona. Succeí el mestre Ildefons Barberà en la difícil modalitat de director de l'Orfeó de Cegues de Santa Llúcia, càrrec que avui ostenta el seu fill, Mestre Antoni Pérez Simó.

Ja ho havem insinuat: l'apostolat d'aquest home nostre envers els orfeons no coneixia límits. La seva acció proselitista era d'un lliurament absolut, i no solament d'un notabilíssim valor artístic-musical, sinó també d'un gran valor humà de profunda i continuada educació social.

La producció musical de Pérez Moya és considerable, copiosíssima. Més de mil obres componen aquest bagatge, especialment integrat per tots els gèneres de música coral «a capella»: Cançons populars harmonitzades, poemes, altres chors originals, Misses, motets i cançons religioses, una importantíssima col·lecció de Salves (una corresponent a cada invocació de la lletania mariana), sardanes, chors d'homes i a veus blanques, etc. I encara sardanes per a cobla i obres i sardanes per a chor i cobla i per a chor i orquestra, etc.

I ell, sempre el mateix, amb el seu estil inconfusible: senzill, transparent, d'harmonia simple, justa i sucosa alhora...

Els dos autors que festegem avui, sí que han laborat per la cançó catalana, per l'eterna cançó catalana nostra, filla d'una tradició secular que és com la saba benefactora que s'expandeix per a donar-li vida, sempre nova!

Tampoc no voldríem acabar aquestes ratlles sense recordar també les innombrables col·laboracions del Mestre Pérez Moya als concerts de l'*Orfeó Català*: ell era, diríem, l'acompanyant imprescindible a l'orgue en els nostres concerts tradicionals de Sant Esteve, pels quals tantes obres havia compost expressament. La seva col·laboració o, millor dit, aportació als Concursos musicals organitzats per la nostra Entitat o Entitats similars, fou constant. Així, diverses de les seves obres hi foren distingides. Citem entre les que formen el programa d'avui *Els fadrins de Sant Boi*, *La nina bella*, *La mal maridada* i *La pastoreta*, premiades a la Festa de la Música Catalana o Concursos musicals organitzats per l'*Orfeó Català*. *La nina i el moliner* i *El maridet*, premiades en les Festes de la Poesia de la Música organitzades per l'Orfeó Gracienc. Per fi, *El camí de Siena* que, amb els *Càntics franciscans* de Mn. Romeu, foren premiats al Concurs Musical Franciscà de 1927.

LLUÍS M.ª MILLET

PROGRAMA

I

CANÇONS POPULARS CATALANES:

Els fadrins de Sant Boi	PÉREZ MOYA
La nina i el moliner	PÉREZ MOYA
El desembre congelat	ROMEU
El maridet	PÉREZ MOYA
La nina bella	PÉREZ MOYA
Són vine, vine son	ROMEU
Cap a Betlem caminem	ROMEU
La mal maridada	PÉREZ MOYA
La pastoreta	PÉREZ MOYA

II

La presó del Tabernacle (D'«Eucarístiques») 1. ^a audició	ROMEU
El nom de Maria (De «Marianes») 1. ^a audició	ROMEU
Pobret, pobrissó (càntic franciscà)	ROMEU
Laudes et gratiae (Motet eucarístic)	ROMEU
Glòria de la «Missa de la Mare de Déu de Núria» (d'estil popular gregorià)	ROMEU

Petita pausa

En l'enterro d'un nin	PÉREZ MOYA
Sursum (1. ^a audició)	PÉREZ MOYA
El Camí de Siena (poema) (1. ^a audició)	PÉREZ MOYA
Glòria de la «Missa del Roser» (chor polifònic, chor popular i orgue)	ROMEU

LA PRESÓ DEL TABERNACLE

La presó del Tabernacle
n'és tancada amb reixa d'or,
lligat amb fortes cadenes
allí hi tinc mon aimador.

Aquest matí de bella hora
ja plorava de tristor
de tristor i d'enyorança.
Valgan's la Verge quin plor!

Té fam i set de que l'aimin,
no troba més que fredor.
Com és presoner i pobre
de menyspreus aplegador.

Trau una mà de la reixa
demana almoina d'amor.
No tenia res per dar-li,
fui-li almoina del meu cor.

J. VERDAGUER

EL NOM DE MARIA

At veure'us bella com lliri en poncella
Déu al crear-vós sospira d'amor,
i aquell dolcíssim sospir de l'Altíssim
és, oh Maria, el vostre sant nom.

Que de son cor sou, Maria, l'aimia;
que de son cor sou, Maria, l'amor.

Veus de campanes per serres i planes
de matí i vespre lo diuen al món;
l'Àngel somnia el nom de Maria,
i amb ell la terra, desperta s'adorm.

Oh nins i nines amb ses mans divines
Déu en les vostres posava aquest nom;
si li llegísseu, i a ple assaborísseu
vos l'escriuria en lo llibre del cor.

Ah! si jo fóra lo fill de l'Aurora,
lletres faria de mos cabells d'or;
tot portaria lo nom de Maria,
les flors al llavi, les fulles al cor.

Feu-li, poetes, un salm d'amoretes
i sonaran vostres lires millor,
i a l'hemisferi l'angèlic salteri
repetirà vostre càntic més dolç.

J. VERDAGUER

POBRET, POBRISSÓ

Pobret, pobrissó,
pobríssim d'Assís,
qui amb Nostre Senyor
sou en Paradís.

Pobret, pobrissó,
germà illuminat,
que el bon senderó
deixeu ben fressat.

Pobret, pobrissó,
bon Home de Déu,
siau guiador
del feble cor meu.

Pobret, pobrissó,
servent de Jesús,
oh dolç nodrissó
de l'home confús!

Pobret, pobrissó,
reflex pur del Crist,
que no visqui jo
ni tebi ni trist!

Pobret, pobrissó,
fraret beneït,
si sóc pecador
tornau-me contrit.

Pobret, pobrissó,
oh Sant benaurat,
donau-me abundor
de vostra bondat!
Pobret, pobrissó,
humil Serafi,
que en Crist puga jo
prop vostre morir.

J. LLONGUERES

EN L'ENTERRO D'UN NIN

A l'entrar al cementiri
he sentit olor de lliri;
no n'hi ha cap de florit:
sols al cloure's una fossa
ovirí la testa rossa
d'un noieta petit, petit.

Lliri blanc de la innocència,
jo he sentit la teva essència
quan pujava cap al cel,
deixant sols aquí a la terra
de flor mútia la desferra,
d'on l'abella ha tret sa mel!

J. VERDAGUER

SURSUM!...

Homes

Exilats de nostra Pàtria,
caminem esmaperduts
per les vies del misteri,
per camins desconeguts.
Qui ens obrís la volta blava
i ens mostrés amb tot l'encís
la bellesa eterna i nova
que sojorna al Paradís!
O vósaltres, germans àngels,
des de vostre cel estant,
¿no ens deixaríeu les ales
per a muntar-hi volant?

Àngels

Oh germans, les nostres ales
no són fetes pel mortal;
l'exilat des de la terra
no pot heure l'eternal:
sols pot veure clarianes

de la bellesa del cel,
pot gustar sols una gota
d'aquesta cèlica mel.
Per emprendre la volada
ales té tot viador;
són les ales invisibles
que ens prodiga el sant Amor.
Us duran dret a la glòria
pel damunt d'aquest cel blau;
us daran eterna estada
al reialme de la Pau.

Homes

Gemegant en captiveri
no sap volar l'esperit:
és arrapat a la terra,
no ha força ni delit.

Àngels

Pregueu ferm, que és nostra tasca
recollir vostra oració,
i donant-li nova vida,
ne fem present al Senyor.
Pregueu al Senyor...

Homes

Preguem al Senyor...

FRANCESC BALDELLÓ, Prev.

CAMÍ DE SIENA

Giravolta Fra Masseu,
oreneta enlluernada.
Sant Francesc el pobrissó
dolçament li ho comanava.
—Giravolta, que sabrem
on hem de menar la passa.

Quan s'enforquen els camins
hi ha perill de fer marrada,
Giravolta, Fra Masseu,
que Déu triï per nosaltres.

Florència, plena de flors
i Arezzo, vila manyaga,
a la fi de dos camins
en l'entrefore s'ajuntaven.
Però hi ha un tercer camí
ple d'espines solitàries:
si moradeja amb els cards,
tremola amb les argelagues.
Camí de Siena, camí
de la ciutat barallada.

—Ai, atura't, Fra Masseu!
Cap a on mira ta cara?
Aquest camí seguirem. —
I mentre fina la tarda
el Sant i el frare se'n van.

I Siena no els esperava!
Déu apaivagarà el foc
de la guerra amb l'aigua mansa
de l'amor. Amunt, amunt
els dos homes caminaven.

Lluny, un clap de castanyers,
tan verd, s'esborra amb la tarda.
I al cel apunta un estel
com la punta d'una espasa:
la fulla de diamant
i el pòm de maragdes clares.
És l'espasa de l'amor
que les ferides embauma.
Només els braços d'un Sant
gosarien abrandar-la.
Sant Francesc i Fra Masseu
camí de Siena marxaven...

TOMÀS GARCÉS